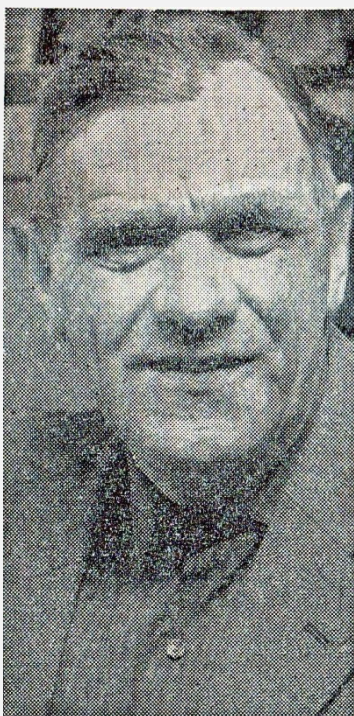

Et fornufts-ægteskab

Læborgs sidste sognerådsformand, Martin Thomsen, om forholdet mellem land og by - Vi må bøje os for realiteterne

En og anden skal jo nok finde på at spørge om, hvem der har størst fordel af kommunesammenlægningen: Læborg eller Vejen? Om der kunne gives noget fornuftigt svar herpå, ville det formentlig vise sig at ligge i midten. Men i hvert fald føler Læborgs sidste sognerådsformand, gdr. Martin Thomsen, ikke, at Læborg møder med et fallitbo og befinder sig i rollen som den, der står med hatten i hånden og ydmygt banker på Vejens dør.

Læborgerne er - som alle ved - et selvbevidst folkefærd, så det med ydmyghed i verdslige anliggender er i det hele taget noget, man ikke skal vente at finde hos dem. Men læborgerne er også fornuftige mennesker og kan regne. Det er denne egenskab, som er baggrunden for, at ingen på det første orienterende sammenlægnings-møde i Læborg, alvorligt protesterede imod at hæve sogneskillet til Vejen. Det er et fornuftsægteskab, som Læborg og Vejen indgår den 1. april, mener Martin Thomsen under et besøg, Folkebladet har aflagt hos ham. Vi må jo så håbe, at regelen om, at fornuftsægteskaber ofte holder bedre end forbindelser på grund af en hektisk forelskelse, også vil bevise sin rigtighed i dette forhold.

Gdr. Martin Thomsen.

En levende befolkning

Læborgs medgift er 3.251 hektar jord, et stort set veludbygget vejnet, en moderne syv klasses centralskole - og sidst, men ikke mindst, en opvakt, i hjemstavnen dybt forankret, befolkning. Ikke mindst det sidst nævnte burde man måske hæfte sig lidt mere ved, end det almindeligvis er tilfældet. I Læborg bor der i dag 779 personer. Dette ret lille befolkningstal taget i betragtning, må det imponere, at man i Læborg evner at samle fyldte sale i forsamlingshuset, når der kaldes til kulturelle arrangementer på højt niveau. Det er mere, end man magter i bysamfundet Vejen.

Man behøver ikke at være hverken sociolog eller psykolog for at finde forklaringen på, at et landligt samfund bedre formår at skabe samling omkring åndeligt krævende møder end et bysamfund er i stand til. Den simpleste forklaring er nok den, at et samfund som Læborg på grund af en vis isoleret beliggenhed har kunnet bevare en folkelig tradition, der vidtgående er bukket under i et samfund, der som Vejen er i hastig udvikling henimod et bysamfund med stor tilflytning udefra. I byen er folk fremmede for hinanden og har ingen binding til stedets traditioner. Man er alt for ofte sig selv nok, undgår fællesskabet og fællesoplevelsen. Måske kan sammenlægningen med Læborg tilføre det folkelige liv i Vejen nye impulser.

Billigere i skat

- *Da Vejen og Læborg i sin tid blev delt, var amtsrådet meget betænkeligt. Det var bange for, at byen - altså Vejen Sogn ikke ville kunne klare sig økonomisk uden Læborg. I dag er situationen vel præcis den modsatte, Martin Thomsen?*

- Ja, det kan man godt sige. Dengang, for et halvt hundrede år siden, var landbruget det bærende erhverv. I dag kan en kommune, hvor borgernes økonomi overvejende er baseret på landbrug, ikke klare sig; indkomsterne er for små. Og det er ud fra denne erkendelse, at Læborg er søgt sammen med Vejen igen. Vi havde jo i forvejen et nært samarbejde på mange områder, så det er helt naturligt, at skridtet nu tages fuldtud og vi lægges sammen. For øvrigt kan vi vel ligeså godt gøre det frivilligt nu i betragtning af at en sammenlægning formentlig ville være blevet pålagt os ved tvang om nogle år.

Martin Thomsen fremhæver, at skatteprocenten i Læborg i de senere år altid har været højere end i Vejen samtidig med, at bundfradragene har været lavere. Sammenligningen skulle bevirke, at læborgerne slipper lidt billigere i skat uden at det offentlige service mindskes.

- *Martin Thomsen, da Læborg og Vejen skiltes i 1909, var der også en hel del spænding mellem byboerne i Vejen og bønderne i Læborg?*

- Ja, det er vel en historisk kendsgerning, men de tider er efter mine iagttagelser vidtgående forbi. Der er sket en glædelig afspænding i forholdet mellem land og by. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, hvad Knud Føns Knudsen udtalte til Folkebladet kort før valget, nemlig at landbruget kun kan være interesseret i et veludviklet bysamfund med mange gode arbejdspladser i nærheden. Det giver bedre arbejdsmuligheder for landbrugets deltidsbeskæftigede medhjælpere og er derved med til at bremse landflugten. By og land er under udviklingens lov rykket hinanden nærmere.

Ingen flag til tops

- *Er alle i Læborg nu lige begejstret for sammenlægningen?*

- Nej, det tror jeg ikke, siger Martin Thomsen. Det er først og fremmest de ældre, som irnødeser den 1. april med vemod. De yngre tænker formentlig ikke så meget over, at vi mister vor selvstændighed.

- *Går flagene til tops i Læborg den 1. april?*

- Det tror jeg ikke. Det er der efter min mening heller ingen grund til. Vi bøjer os for udviklingen og realiteterne, men uden begejstring.